

administrației fiscale va duce și la o concurență loială în mediul economic, deoarece în prezent cei care nu plătesc taxe și impozite fac concurență neloială din punct de vedere al prețurilor, clienților și pieței, în general.

În noua structură vor intra „oameni profesioniști, integri și onești”, după cum ne asigură ministrul Chițoiu: „Nu mai vreau reclamații din partea mediului de afaceri că merg inspectorii Fiscului și verifică numai aspecte formale... Este obligatoriu ca această structură să stopeze marea evaziune, fraudă fiscală și contrabandă”.

Menirea Direcției Antifraudă va fi să schimbe comportamentul celor care au intenția sau chiar fac evaziune fiscală, de a-i prinde și de a le confisca sumele, să le recupereze operativ. La rândul său, Ministerul Finanțelor se va implica direct în acest proiect, urmărindu-l cu atenție pentru a-i observa eficiența, astfel ca instituțiile implicate în proiect vor avea tot sprijinul administrativ, legislativ și politic, pentru adoptarea deciziilor necesare.

Prin reorganizarea ANAF, proces ce a început încă din luna iunie, a fost înființată, printre altele, o direcție generală antifraudă fiscală, care a preluat atribuțiile Autorității Naționale a Vămilor și ale Garzii Financiare, cele două structuri fiind și desființate. Noul organism este o structură fără personalitate juridică,

cu atribuții de prevenire, descoperire și combatere a actelor de evaziune fiscală, de fraudă fiscală și vamală, în cadrul căreia vor funcționa direcții regionale, conduse de inspectori generali adjuncți antifraudă. Aceste structuri regionale își vor avea sediul în Suceava, Constanța, Alexandria, Târgu-Jiu, Deva, Oradea, Sibiu,

București. Potrivit explicațiilor recente ale MFP, au fost alese aceste orașe pentru că fac parte din zone care prezintă riscuri ridicate de evaziune fiscală sau sunt zone limitrofe frontierelor. Numirea personalului antifraudă se face pe bază de concurs sau examen.

Dan Marian

Uniunea bancară europeană, o prioritate?

Prezentă zilele trecute la Paris, Christine Lagarde, directorul general al Fondului Monetar Internațional, a cerut ca propusa uniune bancară din Uniunea Europeană să fie rapid finalizată:

“Ne gândim mult la zona euro ca la un vapor frumos care a fost construit, antrenat pentru ape calme, dar care nu este complet finalizat pentru cele dure. Încă trebuie efectuate multe lucruri la această uniune bancară. Dacă am astăzi un mesaj, este că această parte specială a vaporului trebuie finalizată, completată, iar esențială este viteza cu care se realizează”. Luna trecută, Comisia Europeană a propus înființarea unei autorități unice care va avea puterea de a decide când băncile trebuie salvate sau închise.

Potrivit Comisiei, mecanismul unic de rezoluție

pentru uniunea bancară va avea un nou board, format din reprezentanții Băncii Central Europene, Comisiei Europene și ai autorităților naționale. Acest comitet ar avea competențe pentru a analiza și a defini modul de abordare a rezoluției unei bănci: ce instrumente trebuie utilizate și cum ar trebui să se implice Fondul european de rezoluție. Și totuși, Uniunea bancară pare să bată pasul pe loc. Amânările, apropierea iminentă a alegerilor din Germania, incontestabilele dificultăți ale acordului dau impresia că atât ritmul susținut, cât și urgența realizării acestui obiectiv s-au diminuat mult, iar fragmentarea sistemului bancar european începe să se observe din nou. Numai că, în realitate, ar fi o greșală să gândim că UE are din ce în ce mai puțin nevoie de această reformă.

